

nerne ikke skulde behøve Amsraadets eller, for Købstædernes Vedkommende, Ministeriets Samtykke til at give Tilskud til „de fattiges Kasser“, men, som jeg tidligere har sagt, var Forholdet dette, at skulde vi i det hele taget have Loven igennem, maatte vi blive staaende ved det nuværende og saa forbeholde os senere at faa Loven af 8. Marts 1856 og i det hele taget Institutionen forandret. — I øvrigt vil jeg sige ligesom den ærede Ordfører, at jeg ved ikke rettere, end at Amsraadene rundt om i Landet give rundeligt og rigeligt Samtykke til Sogneraadenes Forlangender om at yde Tilskud til „de fattiges Kasser“. Det er mig bekendt, at man adskillige Steder giver en halv Krone, ja enkelte Steder endog 1 Kr. pr. Individ til „de fattiges Kasser“, og jeg kender intet Eksempel paa, at et Amsraad har nægtet en Sognekommune at give Tilskud til disse Fattigkasser. Naar Staten altsaa gennem denne Lov ligefrem opfordrer til at give indtil 30 Øre pr. Individ til dem, idet den tilstaa Kommunerne et Statstilskud af en Trediedel og indtil 10 Øre pr. Individ, er jeg temmelig sikker paa, at intet Amsraad vil nægte nogen Sognekommune at give et saadant Tilskud.

Stilling: Til det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Andersen) vil jeg bemærke, at jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem stiller sig en Smule skeptisk til, at der kommer en Bestemmelse ind i Loven om, at Amsraadene kunne nægte Kommunerne Tilladelse til at give Tilskud til „de fattiges Kasser“. Jeg ser lige modsat paa det, thi saa længe det ikke er bestemt, efter hvilke Regler disse Bidrag skulle ydes, og saa længe „de fattiges Kasser“ derfor kunne bruges som rene Strejkekasser — der kan jo paa Landet blive Strejker i Høstens Tid, og socialdemokratiske Bestyrere af „de fattiges Kasser“ kunne jo yde Bidrag til deres Gennemførelse, man kan ogsaa tænke paa Havnestrejken i Odense — er det dog rart, at der er en overordnet Myndighed, der kan sige: Hertil og ikke længere. Jeg ser derfor et Gode i, at Amsraadene beholde denne Ret og haaber, at der ved Revision af Loven maa blive truffet saadanne Bestemmelser, at „de fattiges Kasser“ ikke kunne misbruges paa den Maade, som jeg antydede.

Andersen: Jeg deler ikke den Tillid, det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) nærer til Amsraadenes

fremtidige Virksomhed paa dette Omraade. En Ting er jo sikker: Den demokratiske Bestemmelse, der findes i Lovforslaget, falder bort, deri tænker jeg, det ærede Medlem vil være enig med mig. — Til det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (Stilling) vil jeg sige, at det ærede Medlem jo har et noget andet Syn paa Forholdene end jeg, og jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem staar paa den Side, som ønsker, at der skal gives Amsraadet Myndighed til at nægte Sogneraadene Ret til at bevilge Tilskud til „de fattiges Kasser“. Det ærede Medlem tilhører jo et Parti, som mener, at det er nødvendigt, at Folket skal leve under Formynderskab paa alle Omraader, jeg tilhører derimod et Parti, der har den modsatte Anskuelse.

Madsen-Mygdal: Jeg synes dog, det er en berettiget Fordring, der er stillet til det ærede Medlem (Andersen) af den ærede Ordfører, nemlig, at han skal anføre i det mindste et Eksempel paa, at et Amsraad ikke har givet sit Samtykke til, at et Sogneraad yder Bidrag til „de fattiges Kasser“. Det bør det ærede Medlem kunne gøre, naar han vil udtale en saadan Mistillid. Den ærede Ordfører spurgte det ærede Medlem, om han kendte noget Eksempel af den nævnte Art, og jeg har ikke hørt det ærede Medlem anføre noget. Men naar det ærede Medlem staar blottet for Eksempler, finder jeg, at hans Tvivl er meget lidt begrundet.

Andersen: Jeg skal ikke kunne afgøre, om der har foreligget en saadan Nægtelse, for jeg har ikke Kendskab til alle de Afgørelser, der forefalde i Amsraadene. Det kan jo imidlertid godt være, at der er forekommet Tilfælde af Nægtelser, men jeg tør, som sagt, ikke afgøre det i Øjeblikket. En Ting er sikker: Der kan komme til at foreligge saadanne Nægtelser, og dersom det ikke var Tilfældet, antager jeg heller ikke, man gjorde sig saa megen Anstrengelse for at faa § 4 ud af Regeringens Lovforslag. Jeg antager, at man ønsker denne Paragraf ud, fordi man vil give Amsraadene Ret til at nægte Sogneraadene Samtykke til at bevilge Bidrag til „de fattiges Kasser“, en Opfattelse, som bliver bestyrket i meget høj Grad ved, hvad vi nys hørte fra det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (Stilling), som jo netop udtalte, at Amsraadet burde være et Korrektiv over for Sogneraadenes Bevillingsret.